Sadržaj poglavlja

5.1.4. V^3 je vektorski prostor 5.2. Koordinatni sustavi i kanonska baza

5.1. Operacije s vektorima 5.1.1. Definicija vektora 5.1.2. Zbrajanje vektora 5.1.3. Množenje vektora skalarom

5.2.1. Koordinatni sustavi u ravnini i prostoru 5.2.2. Kanonska baza 5.3. Skalarni umnožak

5.2.3. Orijentacija ravnine i prostora 5.3.1. Definicija skalarnog umnoška 5.4. Vektorski umnožak

5.3.2. Skalarni umnožak u koordinatnom sustavu 5.4.1. Definicija vektorskog umnoška 5.4.2. Vektorski umnožak u koordinatnom sustavu 5.5. Mješoviti umnožak

5.6. Rastav vektora po bazi 5.6.1. Koordinate vektora u ortogonalnoj bazi 5.7. Dvostruki umnožak

Operacije s vektorima U fizikalnom svijetu lako ćemo prepoznati mnoge veličine čija se vrijednost izražava brojem. To su na primjer duljina, površina, volumen, temperatura, tlak,

masa, kinetička energija, specifična gustoća... Njih nazivamo skalarnim veličinama. Međutim, neke se veličine ne mogu opisati samo brojem. Tako vjetar opisujemo njegovom jačinom, ali i smjerom. Brzina je fizikalna veličina koja uz svoj iznos mora imati definiran i smjer. Isto će vrijediti i za ubrzanje, silu,

moment sile, iznos električnog ili magnetskog polja itd.

rom. Pojedinu dužinu iz te klase nazivamo reprezentantom (predstavnikom) vektora.

podatka:

prostoru.

■ 5.1.1. Definicija vektora |

Sl. 5.1. Vektor je klasa us-mjerenih dužina. Dvije usmjerene dužine koje se translacijom dovode jedna na drugu definiraju isti vektor Zapis vektora. Vektor najčešće označava slovom iznad kojeg je postavljena

Usmjerena dužina \overrightarrow{AB} je dužina za koju se zna **početna** točka \overrightarrow{A} i **završ**na točka B. Dvije usmjerene dužine AB i CD su ekvivalentne, ako postoji translacija koja prevodi jednu u drugu, tj. ako je četverokut ABDC paralelogram. Tada pišemo AB = CD. Sve međusobno ekvivalentne dužine nazivamo **vekto**-

strjelica: \vec{a} . U novije doba je, pogotovo u knjigama, uobičajeno vektore pisati masnim slovima, ovako: a, b, x i slično, pa ćemo taj zapis i mi koristiti. Po dogovoru, pisati ćemo i ${\bf a}=A {\dot B}$, poistovjećujući vektor s nekim njegovim reprezentantom. Vektor ne ovisi o izboru reprezentanta, dvije ekvivalentne usmjerene dužine predstavljaju isti vektor. Opis vektora

Vektor u ravnini ili prostoru opisan je ukoliko se znaju sljedeća tri

• orijentacija na tom pravcu, te • duljina vektora |AB|, koja se definira kao udaljenost d(A,B) točaka A i B. Prema tome, usmjerene dužine koje leže na paralelnim (moguće istovjetnom) pravcima, imaju istu orijentaciju i jednaku duljinu definiraju isti vektor. Ponekad je pogodnije govoriti o **smjeru** vektora. Smjer objedinjuje pojmove nosača i orijentacije. Tako kažemo da je vektor određen smjerom i iznosom. **Nul vektor.** Nul vektor se definira kao vektor duljine 0. Označavamo ga s **0**. Tako je $\mathbf{0} = AA$, za bilo koju točku A. Jedino kod nul vektora nema smisla

• nosač: pravac na kojemu se vektor nalazi,

govoriti niti o nosaču, niti o smjeru.

predstavnikom AC. Dakle,

sa suprotnim vektorom:

zajedničkim hvatištem. Tad vrijedi

Sl. 5.4. Dva se vektora oduzima-ju tako da se dovedu u zajedničko hvatište. Razlici odgovara vektor kome je hvatište u završetku dru-gog a završetak u završetku prvog vektora

λa ima

■ 5.1.3. Množenje vektora skalarom l

• nosač identičan nosaču od a,

• duljinu $|\lambda \mathbf{a}| = |\lambda| |\mathbf{a}|$.

Sl. 5.6. Ova slika opravdava svojstvo VP₅. Nacrtaj odgovarajuće skice za svojstva VP₆ i VP₇

duljine:

vektora u ravnini.

menzije tog prostora.

Primjer 1.

Primjer 2.

Teorem 1.

Primjer 3.

Primjer 4.

Sl. 5.8. Radij vektor točke koja dijeli dužinu u zada-nom omjeru.

dužini \overline{AB} može prikazati u obliku

gdje je t skalar, $0 \le t \le 1$.

 $\overrightarrow{OT} = t\overrightarrow{OA} + (1 - t)\overrightarrow{OD}$

 $\lambda_1 = t$,

Tada vrijedi $0 < \lambda_i < 1$ i

što dokazuje tvrdnju. ৰ

Težište trokuta

 $\lambda_2 = (1-t)s,$ $\lambda_3 = (1-t)(1-s).$

 $\lambda_1 + \lambda_2 + \lambda_3 = t + (1 - t)s + (1 - t)(1 - s) = 1$

težište trokuta. Za težište vrijedi

Stavimo

Primjer 5.

Odavde bi slijedilo

i $\lambda_2 = \mu_2$. \blacktriangleleft

Dimenzija i baza prostora

promotre svi vektori oblika

čini bazu tog prostora.

 $1 \cdot \mathbf{a} = \mathbf{a}$.

množenje s nul vektorom: $\lambda \cdot \mathbf{0} := \mathbf{0}$.

što ćemo pisati jednostavnije ovako:

■ 5.1.4. V^3 je vektorski prostor l

nužno slijedi $\lambda_1 = \lambda_2 = \ldots = \lambda_n = 0$.

zovemo dimenzijom tog prostora.

točka O. Vektor OT nazivat ćemo tad **radij vektor** točke T u prostoru. ■ 5.1.2. Zbrajanje vektora ■ Neka su \mathbf{a} , \mathbf{b} bilo kakvi vektori, AB bilo koji predstavnik vektora \mathbf{a} te BCpredstavnik vektora \mathbf{b} s početkom u točki B. Tad je zbroj vektora $\mathbf{a} + \mathbf{b}$ određen

 $\overrightarrow{AB} + \overrightarrow{BC} = \overrightarrow{AC}$.

(1)

Radij-vektor. Skup svih vektora označavat ćemo slovom V. Ukoliko bude potrebno pojasniti, V^2 će predstavljati sve vektore ravnine, a V^3 vektore u

Istaknimo jednu točku u prostoru i označimo ju slovom O. Moguće je za svaki vektor izabrati njegova reprezentanta tako da mu početna točka bude baš ta

Sl. 5.2. Zbrajanje dvaju vektora. Vektore zbrajamo tako da početak drugog izabere-mo u završnoj točki prvoga vektora Ova operacija ima svojstva VP_1 $(\mathbf{a} + \mathbf{b}) + \mathbf{c} = \mathbf{a} + (\mathbf{b} + \mathbf{c}),$ VP_2 a + 0 = 0 + a = a VP_3 $(\forall \mathbf{a} \in V)(\exists \mathbf{a}' \in V) \ \mathbf{a} + \mathbf{a}' = \mathbf{a}' + \mathbf{a} = \mathbf{0},$ $\mathbf{a} + \mathbf{b} = \mathbf{b} + \mathbf{a}$. VP_4

Svojstvo VP_1 kaže da je zbrajanje **asocijativno**: nebitno je kojim se redom zbrajaju tri vektora. Dakako da identičan zaključak (koristeći princip indukcije) vrijedi i za zbroj više od tri vektora (sl. 5.3). Svojstvo VP_2 ukazuje da je nul vektor $\boldsymbol{0}$ neutralni element za zbrajanje vektora. VP_3 kaže da za svaki vektor iz V možemo pronaći njemu **suprotan** vektor \mathbf{a}' , koji u zbroju s \mathbf{a} daje nul vektor. Zaista, ako je \mathbf{a} prikazan usmjerenom dužinom \overrightarrow{AB} , tad je njemu suprotan definiran sa $\mathbf{a}' = \overrightarrow{BA}$, jer je po definiciji zbrajanja $\overrightarrow{AB} + \overrightarrow{BA} = \overrightarrow{AA} = \mathbf{0}$. Suprotan vektor označavamo još i na način $\mathbf{a}' =: -\mathbf{a}$. Svojstvo VP_4 pokazuje da je zbrajanje vektora **komutativno**: Svejedno je zbrajamo li prvi vektar s drugim ili drugi s prvim. Na tom

a Sl. 5.3. Zbrajanje vektora je komutativno (lijevo). Stoga se dva vektora mogu zbrajati (ako im je hvatište zajedničko) pomoću pravila paralelograma. Način zbrajanja više od dvaju vektora, nadovezivanjem (u sredini). Vektore nanižemo tako da je početak narednoga u završetku prethodnoga. Zbroju odgovara vektor koji ima početak u početku prvoga a završetak u završetku posljednjega. Zbrajanje vektora je asocijativno (desno). Ovo svojstvo opravdava prethodno pravilo zbrajanja

Oduzimanje vektora. Oduzimanje vektora definira se kao operacija zbrajanja

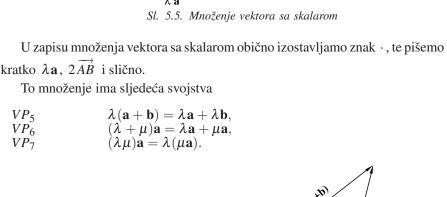
 $\mathbf{a} - \mathbf{b} = \mathbf{a} + (-\mathbf{b}).$ Grafički vektore najlakše oduzimamo tako da im izaberemo reprezentante sa

 $\overrightarrow{AB} - \overrightarrow{AC} = \overrightarrow{CB}$.

To je operacija $\cdot : \mathbf{R} \times V \to V$ definirana na način: za realni broj λ vektor

 \bullet orijentaciju istu, ukoliko je $\lambda > 0$, suprotnu za $\lambda < 0$,

se svojstvu zasniva definicija zbrajanja pomoću pravila paralelograma. Vidi sl. 5.3.

Istaknimo (zbog potpunosti ovog popisa) i sljedeće očito svojstvo:

Primijetimo da je $(-1) \cdot \mathbf{a} = -\mathbf{a}$ (suprotan vektor). Posebno definiramo

Jedinični vektor. Neka je $\mathbf{a} \neq \mathbf{0}$ zadani vektor. S \hat{a} označavamo jedinični vektor vektora a. To je vektor koji ima isti smjer kao i a, a duljina mu je 1. Dobijemo ga tako da vektor pomnožimo s recipročnom vrijednošću njegove

 $\widehat{\mathbf{a}} = \frac{1}{|\mathbf{a}|} \mathbf{a}$

Svaki skup na kojemu se definirane dvije operacije: zbrajanje vektora i množenje vektora sa skalarom tako da su zadovoljena svojstva $\mathit{VP}_1 - \mathit{VP}_8$ naziva se **vektorski prostor**. Ovim smo provjerili da V³ smijemo nazivati *vektorski* prostor. Jednako tako su vektorski prostori i skupovi V^1 vektora na pravcu i V^2

λa

Prisjetimo se definicije linearne nezavisnosti. Linearna nezavisnost vektora Vektori $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_n$ su **linearno nezavisni** ako iz jednakosti $\lambda_1 \mathbf{a}_1 + \lambda_2 \mathbf{a}_2 + \ldots + \lambda_n \mathbf{a}_n = 0$

Najvažniju informaciju o nekom vektorskom prostoru daje nam pojam di-

Najveći broj linearno nezavisnih vektora u nekom vektorskom prostoru

Ako je n dimenzija prostora V tad svaki skup $\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_n$ od n linearno

Ova su dva pojma isprepletena: ako znamo dimenziju, znamo koliko linearno nezavisnih vektora sadrži baza i obrnuto. Taj je broj jednoznačno određen, tj. ne

Prostor V^1 vektora na pravcu dobiven je tako da se za vektor $\mathbf{a} \neq \mathbf{0}$

S V^2 označavamo dvodimenzionalni vektorski prostor: to je prostor u

Neka su \mathbf{a}_1 i \mathbf{a}_2 bilo koja dva nekolinearna vektora. Tad su oni linearno nezavisni i svaki treći vektor prostora V^2 može se izraziti u obliku linearne

 $\{\lambda \mathbf{a} : \lambda \in \mathbf{R}\}.$

Vidimo da je $V^1=L(\mathbf{a})$. Svaka dva vektora iz V^1 su linearno zavisna: jedan je višekratnik drugoga. Zato je najveći broj nezavisnih vektora u prostoru V^1 jednak 1; i to je upravo dimenzija prostora V^1 . Svaki ne-nul vektor

nezavisnih vektora nazivamo bazom vektorskog prostora.

ovisi o mogućem izboru različitih baza, što ovdje nećemo dokazivati.

kojemu su najviše dva vektora linearno nezavisna.

kombinacije vektora \mathbf{a}_1 i \mathbf{a}_2 . Zato je

vrijediti i za bilo koji vektorski prostor.

Sl. 5.7. Rastavljanje vektora $\mathbf{a} \in V^2$ po komponentama $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2$ geometrijski se realizira projiciranjem vektora \mathbf{a} na vektore

 \mathbf{a}_1 i \mathbf{a}_2 . Takav je rastav jedinstven. Što ako vektor $\mathbf{a} \in V^2$ želimo rastaviti po komponentama $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3$? Kako se tad može realizirati taj rastav? Mora li on biti jedinstven?

njihove linearne kombinacije. Zato je

 $V^2 = L(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2) = \{\mathbf{a} = \lambda_1 \mathbf{a}_1 + \lambda_2 \mathbf{a}_2 : \lambda_1, \lambda_2 \in \mathbf{R}\}.$ Vektori \mathbf{a}_1 i \mathbf{a}_2 čine bazu. Primijeti da bazu ovoga prostora čine i bilo koja druga dva linearno nezavisna vektora. Ako vektor \mathbf{a} napišemo preko linearne kombinacije vektora \mathbf{a}_1 i \mathbf{a}_2 , tad kažemo da smo vektor **a** rastavili u komponente po vektorima \mathbf{a}_1 i \mathbf{a}_2 . Iskažimo sad u obliku teorema jednu jednostavnu ali važnu tvrdnju koju zadovoljavaju vektori prostora V^2 . Student će primijetiti da će analogne tvrdnje

Neka su \mathbf{a}_1 i \mathbf{a}_2 linearno nezavisni. Prikaz vektora $\mathbf{a} \in V^2$ u obliku

(2)

 $\mathbf{a} = \lambda_1 \mathbf{a}_1 + \lambda_2 \mathbf{a}_2$

Dokaz. Pretpostavimo da se a može napisati u obliku (2) na dva načina: $\mathbf{a} = \lambda_1 \mathbf{a}_1 + \lambda_2 \mathbf{a}_2 = \mu_1 \mathbf{a}_1 + \mu_2 \mathbf{a}_2.$

 $(\lambda_1-\mu_1)\mathbf{a}_1+(\lambda_2-\mu_2)\mathbf{a}_2=\mathbf{0}.$ Budući da su $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2$ linearno nezavisni, zaključujemo da mora vrijediti $\lambda_1 = \mu_1$

Prostor V^3 trodimenzionalni je prostor. Njegovu bazu čine bilo koja tri nekomplanarna vektora. Svaki drugi vektor može se prikazati u obliku

 $V^3 = L(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3) = \{\mathbf{a} = \lambda_1 \mathbf{a}_1 + \lambda_2 \mathbf{a}_2 + \lambda_3 \mathbf{a}_3 : \lambda_1, \lambda_2, \lambda_3 \in \mathbf{R}\}$ Kažemo još da se svaki vektor a može rastaviti u komponente u smjerovima

je jednoznačan, tj. skalari λ_1 i λ_2 su jednoznačno određeni.

Vrijedi $|\overrightarrow{AC}|=\lambda |\overrightarrow{CB}|$ i zato $\overrightarrow{AC}=\lambda \overrightarrow{CB}$ jer ovi vektori imaju isti nosač i orijentaciju. Zato je $\overrightarrow{OC} = \overrightarrow{OA} + \overrightarrow{AC} = \overrightarrow{OA} + \lambda \overrightarrow{CB} = \overrightarrow{OA} + \lambda (\overrightarrow{OB} - \overrightarrow{OC})$ i odavde $\overrightarrow{OC} = \frac{1}{\lambda + 1} \overrightarrow{OA} + \frac{\lambda}{\lambda + 1} \overrightarrow{OB}.$

Posebice, ako je točka C polovište dužine AB, tada vrijedi

Neka je D presječna točka pravca kroz A i T sa stranicom \overline{BC} . Prema Primjeru 4, radij vektor \overrightarrow{OT} točke T možemo napisati u

 $= t\overrightarrow{OA} + (1-t)(s\overrightarrow{OB} + (1-s)\overrightarrow{OC})$

 $= t\overrightarrow{OA} + (1-t)s\overrightarrow{OB} + (1-t)(1-s)\overrightarrow{OC}.$

 $\overrightarrow{OC} = \frac{1}{2}(\overrightarrow{OA} + \overrightarrow{OB}).$

Odaberemo li za koeficijenate $\lambda_1 = \lambda_2 = \lambda_3 = \frac{1}{3}$, točka T će biti

 $\overrightarrow{OT} = \frac{1}{3}(\overrightarrow{OA} + \overrightarrow{OB} + \overrightarrow{OC}).$

Geometrijski, koordinate točke T određuju se njezinim projiciranjem na ko-

Neka je T po volji odabrana točka unutar trokuta ABC. Pokaži da postoje tri skalara λ_1 , λ_2 , λ_3 , $0 < \lambda_i < 1$, takva da je $\lambda_1 + \lambda_2 + \lambda_3 = 1$ i $\overrightarrow{OT} = \lambda_1 \overrightarrow{OA} + \lambda_2 \overrightarrow{OB} + \lambda_3 \overrightarrow{OC}$.

Za zadanu točku T nije jednostavno odrediti njezine koordinate: potrebno je rastaviti vektor \overrightarrow{OT} u linearan spoj vektora \mathbf{a}_1 , \mathbf{a}_2 i \mathbf{a}_3 . ■ 5.2.2. Kanonska baza Među svim mogućim bazama prostora V^3 izdvojit ćemo jednu naročito podesnu za prikazivanje vektora. Kartezijev pravokutni koordinatni sustav čine tri međusobno okomite osi: • Ox — os apscisa, • Oy — os **ordinata**, • Oz — os aplikata.

rastav je $\overrightarrow{OB} = \frac{2}{3} \overrightarrow{OM} + \frac{2}{3} \overrightarrow{ON}$. ■ 5.2.3. Orijentacija ravnine i prostora

moguće orijentacije ravnine.

orijentiran ili desni sustav.

(sl. 5.14).

j mogućnosti izbora vode nas do dva međusobno različito orijentirana sustava

vektora $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3$. Taj je rastav jedinstven! Točka C dijeli dužinu AB u omjeru $\lambda:1,(\lambda>0)$ $d(A,C):d(C,B)=\lambda:1.$ Prikaži vektor \overrightarrow{OC} kao linearnu kombinaciju vektora \overrightarrow{OA} i \overrightarrow{OB} .

Koordinatni sustavi i kanonska baza 5.2.

nate točke T u sustavu $(\bar{O}, \mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2)$.

 E_3 Sl. 5.11. Točkama E_1 , E_2 , E_3 na koordinatnim osima odgovaraju jedinični vektori \mathbf{i} , \mathbf{j} , \mathbf{k} . Koordinate (x,y,z) točke Tjednake su komponentama vektora \overrightarrow{OT} u rastavu po bazi \mathbf{i} , \mathbf{j} , \mathbf{k} . Taj se rastav određuje okomitim projiciranjem na koordinatne osi Zajednička točka O ovih osi je **ishodište** koordinatnog sustava. Izdvojimo točku na jediničnoj udaljenosti od ishodišta na svakoj od ove tri osi i pridružimo joj odgovarajući radij vektor. • Točki $E_1 = (1,0,0)$ odgovara radijvektor $\mathbf{i} = \overrightarrow{OE_1}$.

• Točki $E_2 = (0, 1, 0)$ odgovara radijvektor $\mathbf{j} = \overrightarrow{OE_2}$.

• Točki $E_3 = (0,0,1)$ odgovara radijvektor $\mathbf{k} = \overrightarrow{OE_3}$.

baza prostora V^3 .

Po ovoj konstrukciji, kartezijev sustav je zapravo sustav $(O; \mathbf{i}, \mathbf{j}, \mathbf{k})$ određen točkom O i trima vektorima $\mathbf{i}, \mathbf{j}, \mathbf{k}$. Trojku vektora $(\mathbf{i}, \mathbf{j}, \mathbf{k})$ nazivamo **kanonska**

Sl. 5.12. $3\mathbf{i} + 4\mathbf{j} = t(3\mathbf{i} + 2\mathbf{j}) + s(\frac{3}{2}\mathbf{i} + 4\mathbf{j}).$ Opisana konstrukcija kartezijeva sustava nije potpuno precizna. Krenuvši od tri međusobno okomite osi, u mogućnosti smo odabrati poredak jediničnih vektora na njima na dva bitno različita načina.

Slično se događa i u jednostavnijoj situaciji u ravnini. Opišimo stoga najprije

Neka su zadane dvije međusobno okomite koordinatne osi. Prvi vektor i odaberimo na bilo kojoj od koordinatnih osiju i s po volji odabranom orijentacijom.

ullet Ako vektor $oldsymbol{j}$ odaberemo tako da se rotacijom vektora $oldsymbol{i}$ za 90° u pozitivnom smjeru on prevodi u vektor $oldsymbol{j}$, tad kažemo da je sustav $(O; oldsymbol{i}, oldsymbol{j})$ pozitivno

Izbor vektora j na drugoj osi određuje tad orijentaciju čitavoga sustava.

Za izbor trećeg vektora k na trećoj osi ostaju dvije bitno različite mogućnosti, možemo odabrati jedan od dva međusobno suprotna smjera. Dvije različite

Označimo $t = 1/(\lambda + 1)$. Vidimo da se radij vektor svake točke T koja leži na $\overrightarrow{OT} = t \overrightarrow{OA} + (1 - t) \overrightarrow{OB}$

D

Sl. 5.9. Radij vektor točke T unutar trokuta je konveksna kombinacija radij vektora njegovih vrhova.

■ 5.2.1. Koordinatni sustavi u ravnini i prostoru Koordinatni sustav u ravnini. Neka su a_1 i a_2 dva nekolinearna vektora u ravnini sa zajedničkim hvatištem u točki O. Točku O nazivat ćemo ishodištem koordinatnog sustava. Trojku $(O, \mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2)$ nazivamo **koordinatni sustav** u ravnini. Vektori \mathbf{a}_1 i \mathbf{a}_2 određuju dvije **koordinatne osi**: pravce koji prolaze ishodištem i nosači su vektora \mathbf{a}_1 i \mathbf{a}_2 (sl. 5.10.) Svakoj točki T u toj ravnini jednoznačno odgovara radij-vektor OT. Njega pak možemo rastaviti po bazi \mathbf{a}_1 , \mathbf{a}_2 i vrijedi $\overrightarrow{OT} = x_1 \mathbf{a}_1 + x_2 \mathbf{a}_2.$ Time je položaj točke T opisan parom skalara (x_1, x_2) . Njih nazivamo **koordi**-

T(3,2)

T(x,y,z)

(x, y, 0)

Sl. 5.10. Koordinatni sustav ne mora nužno bist. 3.10. Koorainatni sustav ne mora nužno biti pravokutan: svaka dva nekolinearna (čitaj: linearno nezavisna!) vektora određuju svoj koordinatni sustav. Koordinate točke jednake su komponentama radij-vektora OT Koordinatni sustav u prostoru. Neka je O istaknuta točka u prostoru. Analogno gornjem, svaka tri nekomplanarna (=linearno nezavisna!) vektora $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3$ određuju koordinatni sustav $(O; \mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3)$.

ordinatne osi. Projekcija se vrši u smjeru druge koordinatne osi.

Kako izgleda rastav nekog vektora u toj bazi? Krenimo s radijvektorom bilo koje točke T(x, y, z). Za njega očevidno vrijedi $\overrightarrow{OT} = x\mathbf{i} + y\mathbf{j} + z\mathbf{k}.$ Prema tome, koordinate točke T određuju komponente vektora \overrightarrow{OT} u rastavu po kanonskoj bazi. Neka je sad a zadani vektor. Njega također možemo napisati kao linearnu kombinaciju vektora kanonske baze. Pri tom obično koristimo zapis: $\mathbf{a} = a_{x}\mathbf{i} + a_{y}\mathbf{j} + a_{z}\mathbf{k}.$ Kako se računaju koeficijenti a_x, a_y, a_z ? Neka su $A(x_1, y_1, z_1)$ i $B(x_2, y_2, z_2)$ radij-vektora tih točaka na način

 $\overrightarrow{OB} = 3\mathbf{i} + 4\mathbf{j},$ $\overrightarrow{OM} = 3\mathbf{i} + 2\mathbf{j},$ $\overrightarrow{ON} = \frac{3}{2}\mathbf{i} + 4\mathbf{j}$ i mora vrijediti Dakle $3 = 3t + \frac{3}{2}s$ i 4 = 2t + 4s. Odavde je $t = s = \frac{2}{3}$. Prema tome traženi

kojoj od koordinatnih osiju, drugi vektor \mathbf{j} također. Sustav $(O; \mathbf{i}, \mathbf{j})$ tako dobiven u prostoru nema nikakve orijentacije, nju će odrediti tek izbor trećeg vektora.

koordinate njegove početne i završne točke. Taj se vektor može napisati preko $\mathbf{a} = \overrightarrow{OB} - \overrightarrow{OA}$ = $(x_2\mathbf{i} + y_2\mathbf{j} + z_2\mathbf{k}) - (x_1\mathbf{i} + y_1\mathbf{j} + z_1\mathbf{k})$ = $(x_2 - x_1)\mathbf{i} + (y_2 - y_1)\mathbf{j} + (z_2 - z_1)\mathbf{k}$ Prema tome, vrijedi $a_x = x_2 - x_1,$ $a_y = y_2 - y_1,$ $a_z = z_2 - z_1.$ U pravokutniku OABC s vrhovima O(0,0), A(3,0), C(0,4) povučene su spojnice OM, ON vrha O sa polovištima M i N stranica \overline{AB} , \overline{BC} . Rastavi vektor OB po komponentama u smjerovima vektora OM i ON. \triangleright Zbog komplanarnosti vektora OM, \overrightarrow{OB} , \overrightarrow{ON} , postoje skalari t i s takvi da je $\overrightarrow{OB} = t \overrightarrow{OM} + s \overrightarrow{ON}.$ Odredimo ih. Vrijedi

Primjer 6.

• Ako vektor i moramo rotirati za 90° u negativnom smjeru da bi se poklopio s vektorom \mathbf{j} , tad kažemo da je sustav $(O; \mathbf{i}, \mathbf{j})$ negativno orijentiran ili lijevi sustav. Pritom po dogovoru smatramo pozitivnom rotacijom onu kod koje je smjer okretanja *suprotan* onome kod kazaljki sata. Sl. 5.13. Od dva sustava na slici jedan je pozitivno, drugi negativno Kako će izgledati orijentacija u prostoru? Prvi vektor i odaberimo na bilo

Sl. 5.14. Dvije mogućnosti za izbor pravokutnih ko-ordinatnih sustava. Sustavi na slici suprotno su orijen-tirani. Sustav nacrtan des-no naš je standardni koordinatni sustav kojeg nazivamo desni sustav. Sustav lijevo je njegova zrcalna slika, on predstavlja lijevi sustav. Da bismo ih razlikovali, nazivamo ih imenima **desni** i **lijevi** koordinatni sustav. Desnim nazivamo onaj kod kojeg vektor i gleda u smjeru srednjaka, vektor sustav je onaj kod kojeg je ravnina $(O; \mathbf{i}, \mathbf{j})$ gledana iz vrha trećeg vektora \mathbf{k} pozitivno orijentirana. Ta su dva sustava (matematički) potpuno ravnopravna. Međutim, uobičajeno je da se sve formule i razmatranja vrše samo u jednom sustavu. Pri tom se

j u smjeru palca a vektor k u smjeru kažiprsta desne ruke. Alternativno, desni dogovorno odabire desni sustav.

